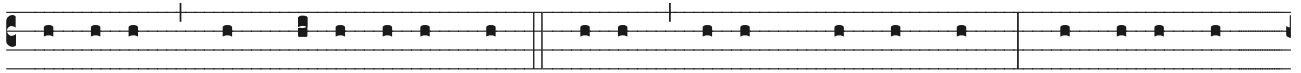
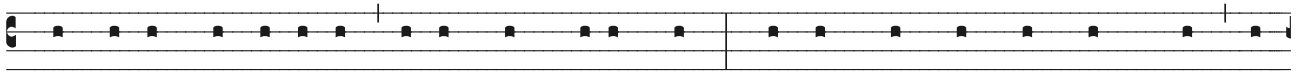

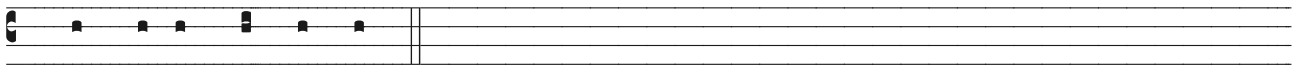
VIRÁGVASÁRNAP, AZ ÚR SZENVEDÉSÉNEK VASÁRNAPJA I. ESTI DICSÉRET

Istenem, jöjj segítségemre! **V.** Uram, segíts meg engem! Dicsőség az

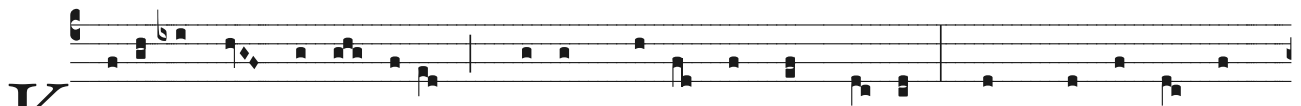

Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek. Miképpen kezdetben, most és

mindörökké. Ámen.

HIMNUSZ

Királyi zászló jár elöl, keresztfa titka tündököl, hol megfeszítve

haldokolt ki minden testet alkotott.

M.: Kegyetlen lándzsa verte át gonosz vasával oldalát,
belőle víz és vér ömölt, mely szennyet, vétket eltörölt.

E.: Rajtad tündöklök, drága fa, királyi vérnek bíbora;
ó, választott jeles faág, ki szent testét karoltad át!

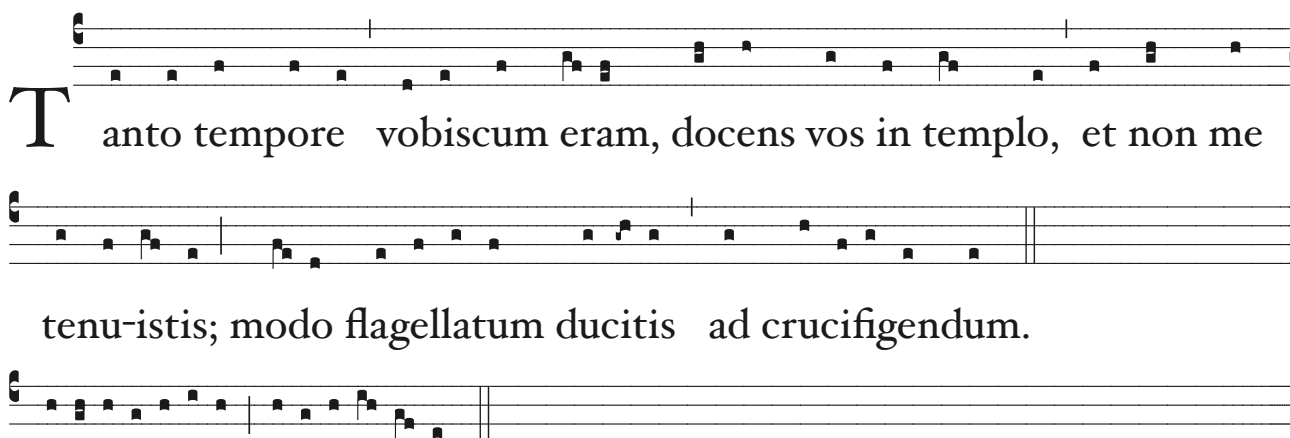
M.: Világ bűnének zálogát te hordtad értünk, boldog ág;
a mérleg voltál, s rajt' e test pokolra-süllyedőt emelt.

E.: Köszöntünk, oltár s áldozat, hol szenvedésből fény fakadt,
az élet rajtad halni szállt, s megtörte holta a halált.

M.: Kereszt, üdvöz légy, szent remény! A szenvedésnek ünnepén,
növelj a jók kegyelmeit, és oldd a bűnös vétkeiket!

M.: Szentháromság, dicsérjenek, üdvösség kútja, mindenek;
s kiket megvált a szent kereszt, kegyelmed mindig óvja meg. Ámen.

ZSOLTÁROZÁS

Tanto tempore vobiscum eram, docens vos in templo, et non me
tenu-istis; modo flagellatum ducitis ad crucifigendum.

*Olyan sokáig veletek voltam a templomban, és tanítottam, mégsem fogtatok el.
Most pedig megostorozva visztek, hogy keresztre feszítsetek!*

118. zsoltár, 105-112 – XIV. (Nun)

Elmélkedés az Úrnak a Törvényben adott igéjéről

Az az Isten iránti szeretet, hogy megtartjuk parancsait (Jn 5, 3).

Nagyszerű lámpás a te igéd lábam előtt, *

ösvényemen *csak ez világít.*

Nevedre esküszöm és ígérem: *

igaz végzéseid igéit *megtartom.*

Nagyon mélyre *aláztál, Uram,* *

de *ígéreted szerint éltess.*

Neked hozom ajkam áldozatát, fogadd tetszéssel, Uram, *

végzéseidre *taníts meg engem.*

Naponként veszélyben forog az életem, *

törvényeidről mégsem *feledkezem meg.*

Nekem tört is vetettek a bűnösök, *

de *parancsaidtól el nem tértem.*

Nekem igéd lesz az örökrészem mindenkor, *

ez tölti el szívemet *örömmel.*

Nézd, szívemet arra *hajlítom,* †

hogyan *rendelkezéseidet megtegyem,* *

jutalma ennek *mindörökké tart.*

Dicsőség az *Atyának,* a Fiúnak *

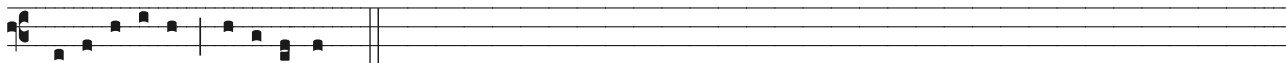
és *a Szentléleknek,*

miképpen kezdetben, *
most és mindörökké. *Amen.*

*Olyan sokáig veletek voltam a templomban, és tanítottam, mégsem fogtatok el.
Most pedig megostorozva visztek, hogy keresztre feszítsetek!*

Dominus Deus auxili-ator meus, et ide-o non sum confusus.

Isten, az Úr megsegít, ezért nem vallok szégyent.

15. zsoltár

Az Úr az én örökrészem

Isten feloldotta a halál bilincseit, és feltámasztotta Jézust (ApCsel 2, 24).

Oltalmaz engem, **Istenem**, *
mert én benned bízom.

Így szólok az Úrhoz: „Istenem vagy **nekem**, *
nincs más javam rajtad kívül.”

A dicső és szent férfiakhoz, akik földünkön **élnék**, *
vonzódom egész szívemmel.

Bajt bajra tetéznek **maguknak**, *
akik idegen istenek után futnak.

Véres áldozataikban nincsen **részem**, *
még csak nevüket sem veszem ajkamra.

Az Úr az én örökrészem és **kelyhem**, *
te irányítod, Uram, sorsomat.

A mérőzsinór értékes részt juttatott **nekem**, *
valóban pompás az én örökrészem.

Áldom az Urat, mert tanácsot ad **nekem**, *
még éjszaka is a jóra int engem bensőm.

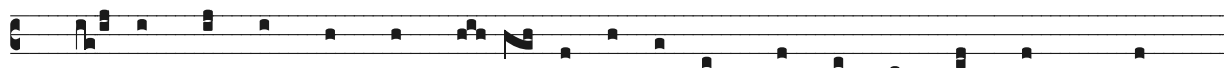
Szüntelenül magam előtt látom az **Urat**, *
ő áll jobbomon, hogy el ne essem.

Ezért örül az én szívem, †
és ujjong a **lelkem**, *
sőt reménységben nyugszik testem is.

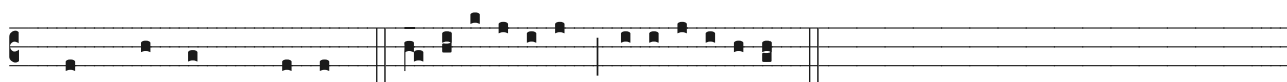
Mert nem hagyod lelkemet a holtak **honában**, *
és nem engeded, hogy pusztulást lásson szented.

Az élet útját mutatod nekem, †

örömmel töltesz el színed előtt, *
 és mindörökké tart az öröm job**o**don!
 Dicsőség az Atyának, a **Fiúnak** *
 és a Szent**lé**leknek,
 miképpen **kez**detben, *
 most és mindörökké. Ámen.
Isten, az Úr megsegít, ezért nem vallok szégyent.

C hris-tus factus est pro nobis oboedi-ens usque ad mortem, mor-

tem autem crucis.
Az Úr Jézus megalázta önmagát, engedelmes lett a halálig, mégpedig a kereszthalálig.

Kantikum – Fil 2, 6-11
Ének Krisztusról, Isten Szolgájáról

Jézus Krisztus, isteni mivoltában, †
 Istennel való egyenlőségét nem tartotta olyan dolognak, *
 amelyhez mint zsákmányhoz **ragaszkodják**,
 hanem szolgálai alakot öltve kiüresítette önmagát, †
 az embere**rek**hez lett hasonló, *
 külsejében olyan volt, **mint** egy ember.
 Megalázta önmagát, †
 engedelmes **lett** a halálig, *
 mégpedig a kereszthalálig.
 Ezért Isten felmagasztalta *őt*, †
 és olyan nevet **adott** neki, *
 amely felségesebb **minden név**nél,
 hogy Jézus nevére hajol**jon** meg minden térd *
 a mennyben, a földön és az **alvilágban**,
 és minden nyelv hirdesse az Atyaisten **dicsőségére**, *
 hogy Jézus **Krisztus** az Úr.
 Dicsőség az Atyának, a Fiúnak *
 és a **Szentléleknek**,
 miképpen kezdetben, *
 most és mindör**ök**ké. Ámen.

Az Úr Jézus megalázta önmagát, engedelmes lett a haláláig, mégpedig a kereszthaláláig.

RÖVID OLVASMÁNY

1 Pét 1, 18-21

Tudjátok, hogy nem veszendő ezüstön vagy aranyon szabadultatok ki az atyáitoktól rátok hagyományozott értéktelen életmódból, hanem Krisztusnak, a hibátlan és egészen tiszta Báránynak a drága vére árán. Őt Isten előre, már a világ teremtése előtt kiválasztotta, de csak az utolsó időkben jelent meg, miattatok. Átala hisztek Istenben, aki feltámasztotta őt a halottak közül, és megdicsőítette, hogy higgyetek, és reméljete az Istenben.

RÖVID VÁLASZOS ÉNEK

V. Imádunk téged, Krisztus, * És áldunk téged. Imádunk.

F. Mert szent kereszted által megváltottad a világot. * És áldunk téged. Dicsőség az Atyának. Imádunk.

EVANGÉLIUMI KANTIKUM

A ve Rex nos-ter, fili Da-vid, re- demptor mun-di, quem
prophetae praedixe- runt salvatorem domu-i Isra-el esse ventu-
rum.

Magnificat-ant. *Üdvöz légy, Királyunk, Dávid Fia, világ Megváltója, akit a próféták Izrael háza eljövendő üdvözítőjének előre hirdettek.*

A lélek az Úrban ujjong

Lk 1, 46-55

Magasztalja lelkem az Urat, *

és szívem ujjong üdvözítő Istenemben.

Tekintetre méltatta alázatos szolgálóleányát: *

Íme, ezentúl boldognak hirdetnek az összes nemzedékek,
mert nagyot művelt velem ő, aki Hatalmas: *

ő, akit *Szentnek hívunk*.
Nemzedékről nemzedékre megmarad *irgalma azokon*, *
akik *istenfélők*.
Csodát művelt *erős karjával*: *
a kevélykedőket *széjjelszórta*,
hatalmasokat *elűzött trónjukról*, *
kicsinyeket pedig *felmagasztalt*;
az éhezőket minden *jóval betölti*, *
a gazdagokat elbocsátja *üres kézzel*.
Gondjába vette *gyermekét, Izraelt*: *
megemlékezett *irgalmáról*,
melyet atyáinknak *hajdan megígért*, *
Ábrahámnak és utódainak *mindörökké*.
Dicsőség az *Atyának, a Fiúnak* *
és a *Szentléleknek*,
miképpen *kezdetben*, *
most és mindörökké. *Ámen*.

Magnificat-ant. *Üdvöz légy, Királyunk, Dávid Fia, világ Megváltója, akit a próféták Izrael háza eljövendő üdvözítőjének előre hirdettek.*

FOHÁSZOK

Imádjuk Krisztust, aki szenvedése előtt megsiratta Jeruzsálemet, mert az nem ismerte fel látogatása idejét. Bűnbánattal könyörögjünk:

Urunk, irgalmazz a te népednek!

Te egybe akartad gyűjteni Jeruzsálem gyermekeit, ahogyan a tyúk egybegyűjti csibéit,

– taníts arra, hogy mindannyian felismerjük látogatásod idejét!

Urunk, irgalmazz a te népednek!

Te nem hagyod el azokat a híveidet, akik eltávolodtak tőled,

– fordulj felénk, Istenünk, és mi is visszatérünk hozzád!

Urunk, irgalmazz a te népednek!

Szenvedésed bőséges kegyelemmel árasztotta el a világot,

– add, hogy állandóan éltesse bennünket Szentlelked, akit a keresztségben árasztottál ránk!

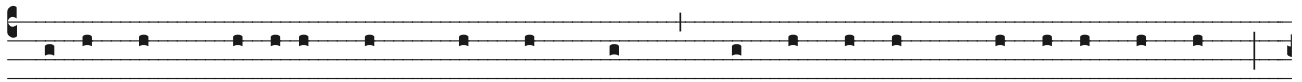
Urunk, irgalmazz a te népednek!

Szenvedésed által indítsd híveidet a testi önmehtagadások gyakorlására,

– hogy egyre alkalmasabbak legyenek feltámadásod ünneplésére!

Urunk, irgalmazz a te népednek!

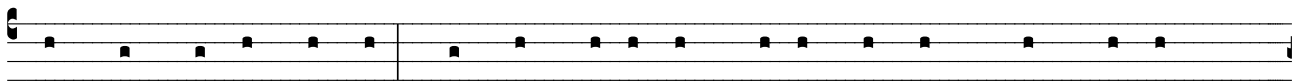
Te osztozol Atyád dicsőségében,
– emlékezzél meg azokról, akik ma költöztek el a világból! tohoto
Urunk, irgalmazz a te népednek!

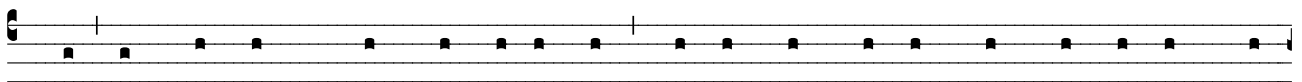
Mi-atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved;

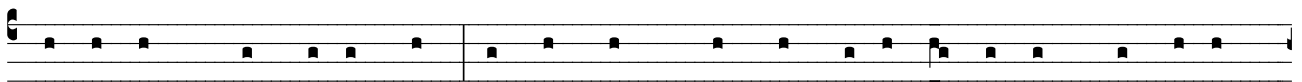
jöjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod, amint a menny-

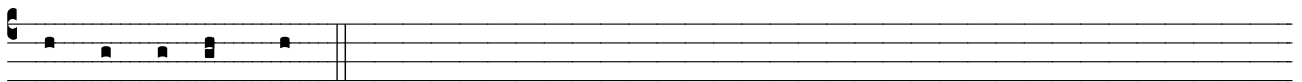
ben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk

ma; és bocsásd meg vétke-inket, miképpen mi is megbocsátunk az

ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe de szabadíts

meg a gonosztól!

KÖNYÖRGÉS

Mindenható, örök Isten, Üdvözítőnk példát adott nekünk az alázatosságra, amikor szent akaratodból emberi testet öltött, és vállalta a kereszthalált. Segíts jóságosan, hogy kínszenvedésének tanítását megértsük, és társai lehessünk feltámadásában. Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

Ezután, ha pap vagy diakónus vezeti a liturgiát, elbocsátja a népet:

Az Úr legyen veletek!

F. És a te lelkeddel!

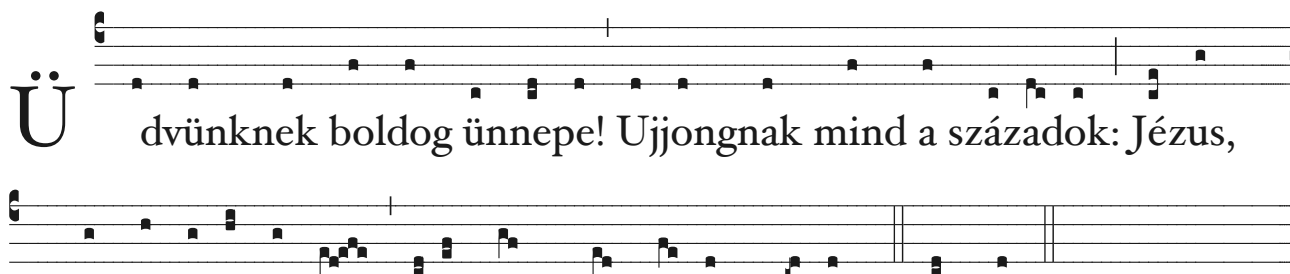
Áldjon meg benneteket a mindenható Isten:

Az Atya, a Fiú † és a Szentlélek! **F.** Ámen.

Mondjunk áldást az Úrnak! V. Istennek legyen hála!

Gyülekezőének

Üdvünknek boldog ünnepe! Ujjongnak mind a századok: Jézus,

megváltó Istenünk, világnak gyógyulást hozott. (Amen.)

(2. Egykor a látó próféta, lélekkel telten jövendölt:

Ujjongj, Sionnak leánya, felette örvendj – mondatott –

3. *Ím, alázatos Királyod, ne félj, eljő szabadítód,*

nehéz jármódat letöri, a kedves és a türelmes.

4. Virágzó ágat lengetvén, pálmák ágait hordozván,
sokaság, tömeg üdvözli, az érkező nagy, szent Királyt.

5. Az összecsődült emberek, Lélekkel telten kiáltják:
A magasságban hozsanna, Dávid Fia, add kegyelmed!

6. Mindezen ujjongás között, ruhát terítnek elé,
sok-sok csodás virágokkal, készítik útját az Úrnak.

7. Elébe jött a Szent Város, apraja-nagyja, s megrendült,
zsidó gyermekek ajkai, áldották Őt, s magasztalták.

8. Kövessük mi is szavukat, köszöntsük mi is Bíránkat,
pálmákkal lépünk eléje, zengjük dicső új énekét!

9. Tisztelet, ékes uralom, legyen az Egy-Háromságnak:
Atyának, a Születettnek, Vigasztalónknak örökre. Ámen.)

vagy

2. Hat nap, hogy Húsvét eljövend, Betániába látogat,
hol Lázárt sírból kelti fel, ki negyven napja volt halott.

3. Drága kenettel gazdagon siet az Úrhoz Mária,
Krisztusnak lábát megkeni, s könnyekkel bőven öntözi.

4. S hogy megtörténtek mindezek, Jézus, ki legfőbb Mesterünk,
szamárcsikóra ülve fel Jeruzsálembe érkezik.

5. Isten kegyelme mily csodás! jósága hozzánk végtelen!
kicsiny számaron jön közénk, ki a világot alkotá!

Bevonulási ének

H osanna in excelsis: Benedictus qui venit in nomine Domini:

M.: Hosanna in excelsis. E.: Deus Dominus, et illuxit nobis. M.: Hosan-

na in excelsis.

E.: *Constitu*ite sollemnitatem in confrequentationibus, * usque ad cornu *altaris*. M.: Hosanna in excelsis.

E.: *Deus* meus es tu, et confitebor tibi: * Deus meus es tu, et *exaltabo* te. M.: Hosanna in excelsis.

E.: *Confitebor* tibi, Domine, quoniam exaudisti me; * et factus est mihi in *salutem*. M.: Hosanna in excelsis.

E.: *Confitemini* Domino, quoniam bonus; * quoniam in saeculum *miser*ecordia eius. M.: Hosanna in excelsis.

Uram, irgalmazz!

C

VI XIV. s.

K Y-ri- e * e- lé- i-son. *bis* Christe e-

lé- i-son. *bis* Ký-ri- e e- lé- i-son. Ký-ri-

e * ** e- lé- i-son.

Tractus az első olvasmány után

Deus, deus meus, respice in me: quare me derelinquisti?

Ű. Longe a salute mea verba delictorum meorum.

Ű. Deus meus clamabo per diem, nec exaudies: in nocte, et non ad insipientiam mihi.

Ű. Tu autem in sancto habitas, laus Israel.

Ű. In te speraverunt patres nostri: speraverunt, et liberasti eos.

Ű. Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ű. Ego autem sum vermis, et non homo: opprobrium hominum, et abiecto plebis.

Ű. Omnes, qui veidebant me, aspernabuntur me: locuti sunt labiis et moverunt caput.

Ű. Speravit in Domino, erípiat eum: salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Ű. Ipsi vero consideraverunt, et conspexerunt me: dividerunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Ű. Libera me de ore leonis: et a cornibus unicornuorum humilitatem meam.

Ű. Qui timetis Dominum, laudate eum: universum semen Iacob, magnificate eum.

Ű. Annuntiabitur Domino generatio ventura: et annuntiabunt caeli iustitiam eius.

Ű. Populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

Istenem, Istenem, tekints rám! Miért hagytál el engem?

Ű. Távól vannak szabadulásomtól vétkeim szavai.

Ű. Én Istenem, kiáltani fogok nappal, de nem fogsz meghallgatni; éjjel, és nem oktalanságomra.

Ű. Te pedig szentségben lakozol, Izrael dicsérete.

Ű. Benned reméltek atyáink, reméltek és megszabadítottad őket.

Ű. Hozzád kiáltottak és szabadok lettek; benned reméltek, és nem szégyenültek meg.

Ű. Én azonban féreg vagyok, én nem ember; emberek gyalázata, népek megvetése.

Ű. Mind, akik láttak, utálattal elvetettek engem, szájukkal mondogatták: és csóválták fejüket:

Ű. Az Úrban remélt, ragadja ki: szabadítsa meg, mert akarata rajta nyugszik.

Ű. Ők néztek és bámultak engem; elosztották maguk közt ruháimat és köntösömmre sorsot vetettek.

Ű. Szabadíts meg egem az oroszlán szájától és az egyszarvú szarvától megalázottságomat.

Ű. Akik félitek az Urat, dicsérjétek őt! Jákob minden ivadéka, magasztaljátok őt!

Ű. Meghirdetik az Úrnak a jövődő nemzedékeket: az ő igazságát hirdetik az egek.

Ű. A születendő népnek, amelyet az Úr teremtett.

Graduale az evangélium előtt

Christus factus est pro nobis
oboediens ad mortem, mortem
autem crucis.

Krisztus engedelmes lett értünk
egészen a halálig, a kereszthalálig.

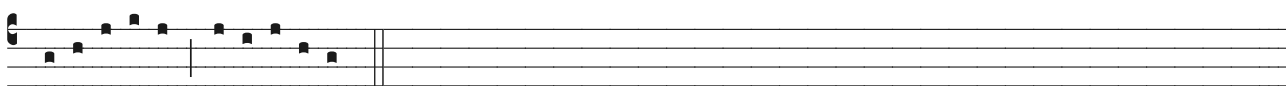
Ÿ. Propter quod et Deus exaltavit
illum, et dedit illi nomen, quod
est super omne nomen.

Ÿ. Ezért isten felmagasztalta őt,
és olyan nevet adott neki, amely
fölötte van minden névnek.

Felajánlás

Í téld meg ügyemet, őrizz meg, mivel hatalmas vagy, Uram.

Istenem, Istenem, miért hagytál el engem? * Miért maradsz távol
megmentésemtől, panaszos szavamtól? *Ant.*

Istenem, kiáltok naphosszat, és te nem hallgatsz reám, * kiáltok éjjel, és
nincs nyugodalmam. *Ant.*

1. Én lelkem, út - ra ké - szülj, kí - sérd el U - ra - dat!
A szent vá - ros fe - lé tart, kö - vesd és el ne hagyd!

Szent á - hí - tat - tal kí - sérd, úgy nézd nagy kínja - it!

Hor - doz - ni a ke - resztet té - ged is megta - nít.

2. Az Istennek Báránya, lelkünknek jegyese,
ím, elmegy, mintha várná menyegző öröme.

Ó, jertek és nézzétek, Sion leányai,
mint kell tövisből néki koszorút hordani!

3. Most mint király vonulsz be, ujjong a népsereg,
de kész, Uram, a tőr is, hogy foglyul ejtsenek.

Gúnyt és szidalmat hallasz a tisztelet helyett,
míg véres keresztfádon lehunyod majd szemed.

4. Te a halált, ó, Jézus, csak azért szenveded,
hogy megszerezd minékünk az örök életet;
de távolból felénk már szent koronád ragyog,
mint borús éjszakában a fénylő csillagok.

5. A győzelem tiéd lesz, veled van szent Atyád,
Ő hozza fel sírodra Húsvétnak hajnalát.

Ám menj a véres útra, már a pálmalevél,
melyet elődbe hintnek, győzelmedről beszél.

6. Nagy kínjaidra, Jézus, könnyezve gondolok.
E szent napokban ébressz bennem bűnbánatot!
Öt sebed vigasztaljon, ha én is szenvedek;
s te boldogíts, ha majdan nyugodni térhetek!

Szent vagy és Isten Báránya

XI. s.

V

S An-ctus, * San-ctus, San-ctus Dómi-nus De- us

Sá- ba- oth. Ple- ni sunt cae- li et ter- ra gló- ri- a

tu- a. Ho- sánna in excél- sis. Be- ne- dictus

qui ve- nit in nó- mi- ne Dómi- ni. Ho- sánna in

excél- sis.

XIII. s.

V

A -gnus De- i, * qui tol- lis peccá- ta mundi : mi-
 se-ré-re no- bis. Agnus De- i, * qui tol- lis peccá- ta mun-
 di : mi-se-ré-re no- bis. Agnus De- i, * qui tol- lis pec-
 cá- ta mundi : do-na no-bis pa- cem.

Áldozási ének

1. A megváltó szent kínhalál, melyen a föld üdvöt talál,
 adjon, Urunk, most békülést, szívünk vágyának enyhülést.
2. Tápláljanak szent titkaid, ihlessenek vércseppjeid,
 lelkünknek mélye teljen el szenvedésed emlékivel.
3. Éljen szívünkben szüntelen e gyalázat, e gyötrellem,
 keresztfa, lándzsa vas-szögek, tövisszúrások, sebhelyek!
4. Ó megfeszített Jézusunk, egész szívvel fohászkodunk,
 kit eladott a gyűlölet: tenéked áldás, tisztelet!

A tyám, ha nem lehetséges, hogy ez a kehely elműljék, hacsak ki

nem iszom, úgy legyen meg a te akaratod.

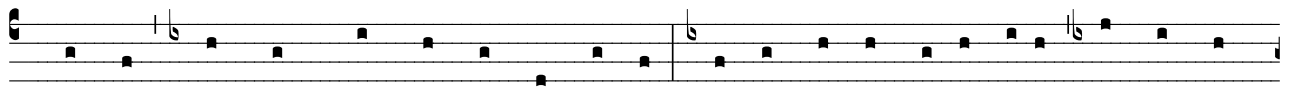
Hiszek, bár gyakran mondtam, * „Én nagyon nyomorult vagyok!” *Ant.*
 És keservemben így is szóltam: „Hazug minden ember!” *Ant.*

Mit adhatnék én az Úrnak * a sok jóért, amit ő nekem juttatott? *Ant.*
Főlemelem az üdvösség kelyhét, * és segítségül hívom az Úr nevét. *Ant.*

Szentmise végén

A ve Regina caelorum, ave, Domina Angelorum Salve radix, salve

porta, ex qua mundo lux est orta: gaude Virgo glori-osa, super om-

nes speci-osa: vale o valde decora, et pro nobis Christum ex-o-ra.